

for. Han skal ikke tage sig af vore Sager i den Henseende. Han skulde hellere se at holde sin egen politiske Fordøjelse i Orden i den forhaabentlig korte Tid, han skal sidde her i Tinget. Vi have hidtil kunnet klare vore Sager, og det skulle vi ogsaa nok kunne i Fremtiden.

Det ærede Medlem har ganske Uret i sine Betragtninger overfor os. Vi have slet ikke slugt nogle Ændringer. hverken i den ene eller den anden Form, hverken raa, kogte eller stegte. Vi have overvejet de forskellige Forslag, der have ligget for os, og vi have taget det, som vi ud fra vort Partistandpunkt maatte anse det for rigtigst at tage i dette Øjeblik. Naar vi altsaa ere gaaede med til den højtærede Ministers Ændringer paa Toldloven og ogsaa paa Sukkerspørgsmaalet og alle de øvrige Spørgsmaal, der have ligget for, er det, fordi disse Forslag i Modsætning til, hvad det ærede Medlem vil, gaa i demokratisk Retning, absolut. Selv om de ikke, saaledes som vi have udtalt i vor Betænkning, give os alt, hvad vi kunde ønske, give de dog sammen med de Ændringer, mine Partifæller og jeg have stillet paa Toldloven, den konsumerende Befolkning ret betydelig, ja, jeg kan sige, meget betydelige Lettelser.

Mine Bestræbelser ere gaaede ud paa, ved Siden af ikke at bidrage til at slaa eksisterende og berettigede Industrier her i Landet ihjel, at skaffe den konsumerende Befolkning Varerne saa billigt som muligt, og under Hensyn hertil kunde jeg altsaa have ønsket, at et Forslag, der var stillet af det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre), og som gik ud paa at forhøje Polarisationsgrænsen under Toldposition Nr. 204 saaledes, at Sukker til Raffinaderibrug kunde indgaa til en lavere Told, naar det ikke polariserede over 97,5 pCt., var blevet vedtaget. Det kunde jeg være gaaet med til under Hensyn til den konsumerende Befolknings Interesser, og jeg har den bestemte Opfattelse, at selv om man var gaaet dertil, vilde det ikke have skadet enten Sukkerfabrikkerne eller Sukkerroedyrkerne i en Grad, der berettigede dem til at hyle op om det. Det skal jeg imidlertid ikke komme videre ind paa, men skal blot gentage, at naar vi ere gaaede med til den foreslaaede Ordning af Sukkerspørgsmaalet, er det, fordi de Forslag, der ere stillede af den højtærede Minister, gaa i demokratisk Retning, og vi have saa, uagtet man maaske kunde ønske at gaa videre, set noget paa, at andre Interesser maaske kunde

spille ind, og sagt: Lad os saa blive staaende derved.

Jeg tror, det ærede Medlem for Mاريو skulde være gaaet med til det samme, jeg tror, han saa var kommen til at staa bedre. Det ærede Medlem har jo kun den Opgave at søge Sukkerfabrikkernes nuværende høje Beskyttelse opretholdt og derved skaffe Aktionærerne høje Dividender. Det er den Opgave, det ærede Medlem har, det kan ikke hjælpe, at han vil sige noget andet. Selv om han vil give det Udseende af, at han taler Roedyrkernes Sag, er han faktisk kun Defensor for Aktionærerne i de danske Sukkerfabrikker. Og det skal jeg give et lille Bevis for.

Naar han nu vil søge at give det Udseende af, at han ogsaa i høj Grad taler paa Roedyrkernes Vegne, kan jeg kun opfatte det, som om han derved vil søge at drive en Kile ind mellem de smaa Roedyrkere og Byarbejderne, med andre Ord mellem Land- og Byarbejderne. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det Eksperiment vil sikkert lige saa lidt lykkes for ham, som det er lykkedes for andre. Man vil gennemskue ham, og man vil ude hos de smaa Roedyrkere og hos Landarbejderne se, at det er en daarlig Defensor, man har faaet. Thi hvor var det ærede Medlem henne, da vi talte om og stemte over Toldloven, paa hvilken Socialdemokratiet havde foreslaaet overordentlig store Nedsættelser paa de forskellige Positioner, Nedsættelser, der i langt større Grad end den Smule, det ærede Medlem maaske kan redde for Roedyrkerne, vilde have hjulpet disse Mennesker op? Hvor var han henne, da vi stemte over Socialdemokratiets Ændringer, hvor var han henne, da vi talte om Toldloven? (*Chr. Reventlow: Her!*) Ja, han var der paa Pladsen, men naar han skulde stemme, sagde han: Stemmer ikke.

Formanden: Man kan ikke komme tilbage til at forhandle om de Ændringsforslag, som der en Gang er stemt over.

Christian Rasmussen: Nej, jeg skal heller ikke komme tilbage til dem. Den Gang saa vi ikke noget til det ærede Medlem. Da kunde han have gjort sin Indflydelse gældende sammen med os for at skaffe virkelige Lettelser til Fordel bl. a. ogsaa for disse Roedyrkere, som han taler saa meget om. Ved vore Ændringer kunde de have været hjulpede ret betydeligt.